

32002L0015

2002.3.23.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 80/35

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2002/15/EK IRÁNYELVE

(2002. március 11.)

a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek munkaidejének szervezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 71. cikkére és 137. cikkének (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében ⁽³⁾ megállapított eljárásnak megfelelően és az egyeztetőbizottság által 2002. január 16-án jóváhagyott közös szövegtervezet figyelembevételével,

mivel:

- (1) a közúti fuvarozásra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 3820/85/EGK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ közös szabályokat határozott meg a gépjárművezetők vezetési idejére és pihenőidejére; a rendelet hatálya nem terjed ki a közúti fuvarozásban részt vevők munkaidejének egyéb kérdéseire;
- (2) a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 1993. november 23-i 93/104/EK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ lehetővé teszi, hogy konkrétan meghatározott követelményeket fogadjanak el a munkaidő szervezésére vonatkozóan. Szem előtt tartva ennek az irányelvnek az ágazati jellegét, ezen irányelv rendelkezései a 93/104/EK irányelv 14. cikkének értelmében a 93/104/EK irányelv rendelkezéseivel szemben elsőbbséget élveznek;
- (3) a szociális partnerek közötti intenzív tárgyalások ellenére a közúti fuvarozást végző utazó munkavállalók tekintetében nem született megállapodás;
- (4) ennek megfelelően a közúti közlekedés biztonságát és az abban részt vevő személyek egészségének és biztonságának védelmét szolgáló konkrétabb rendelkezések sorára van szükség a közúti fuvarozásban dolgozók munkaidejét illetően;

⁽¹⁾ HL C 43., 1999.2.17., 4. o.⁽²⁾ HL C 138., 1999.5.18., 33. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 1999. május 6-án megerősített (HL C 279., 1999.10.1., 270. o.), 1999. április 14-i véleménye (HL C 219., 1999.7.30., 235. o.), a Tanács 2001. március 23-i közös álláspontja (HL C 142., 2001.5.15., 24. o.) és az Európai Parlament 2001. június 14-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2002. február 5-i és a Tanács 2002. február 18-i határozata.⁽⁴⁾ HL L 370., 1985.12.31., 1. o.⁽⁵⁾ HL L 307., 1993.12.31., 18. o. A legutóbb a 2000/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 195., 2000.8.1., 41. o.) módosított irányelv.

(5) mivel a javasolt intézkedések céljait tagállami szinten nem lehet kellő mértékben megvalósítani, s ezért a javasolt intézkedés nagyságrendjére és hatásaira tekintettel ezek a célok közösségi szinten jobban megvalósíthatóak, a Közösség a Szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben megállapított arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lép túl a célok megvalósítása érdekében szükséges mértéken;

(6) ezen irányelv hatálya kizárólag a tagállamokban székhellyel rendelkező, a 3820/85/EGK rendelettel, illetve annak hiányában a nemzetközi közúti fuvarozást végző járművek személyzetének munkájáról szóló európai megállapodással (AETR) szabályozott közúti fuvarozási tevékenységben részt vevő fuvarozási vállalkozások által foglalkoztatott utazó munkavállalókra terjed ki;

(7) egyértelművé kell tenni, hogy az ezen irányelv hatálya alól kizárt utazó munkavállalók, az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők kivételével, a 93/104/EK irányelv nyújtotta minimális védelmet élvezik. Ez a minimális védelem magában foglalja a megfelelő pihenőidőre, a maximális átlagos heti munkaidőre, az éves szabadságra vonatkozó meglévő szabályokat és az éjszakai munkavállalókra vonatkozó egyes alapvető rendelkezéseket, az egészségügyi vizsgálatot is beleértve;

(8) mivel az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők a 3820/85/EGK rendelet hatálya alá tartoznak, de nem tartoznak a 93/104/EK irányelv hatálya alá, a 2. cikk (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek megfelelően átmenetileg ki kell zárni őket ennek az irányelvnek a hatálya alól is;

(9) az ebben az irányelvben használt fogalom meghatározások nem minősülnek irányadónak a munkaidővel kapcsolatos egyéb közösségi jogszabályok esetében;

(10) a közúti közlekedés biztonsága fokozásának, a versenytorzulások elkerülésének, valamint az ezen irányelv hatálya alá tartozó utazó munkavállalók biztonságának és egészségének biztosítása érdekében az említett munkavállalóknak pontosan ismerniük kell, hogy a közúti fuvarozási tevékenységek mely része számít bele a munkaidőbe és melyik nem, amely ennek megfelelően szünetnek, pihenőidőnek vagy készenléti időnek számít. Az említett munkavállalók számára a minimális napi és heti pihenőidőt és a megfelelő szüneteket biztosítani kell. A heti munkaórák számának felső határát meg kell határozni;

(11) kutatások kimutatták, hogy az emberi szervezet éjszaka érzékenyebben reagál a környezeti ártalmakra és a munkaszervezés bizonyos megterhelő formáira, és hogy a hosszú ideig tartó éjszakai munka hátrányos lehet a munkavállalók egészségére és veszélyeztetheti a biztonságukat, illetve általában a közúti közlekedés biztonságát;

- (12) ennek következtében korlátozni kell az éjszakai munka időtartamát, és biztosítani kell, hogy azok a hivatásos gépkocsivezetők, akik éjszaka dolgoznak, e tevékenységükért megfelelő ellentételezésben részesüljenek és ne kerüljenek hátrányos helyzetbe a képzési lehetőségek terén;
- (13) a munkaadóknak feljegyzéseket kell vezetniük azokról az esetekről, amikor túllépték az utazó munkavállalók esetében megengedett maximális átlagos munkaidőt;
- (14) a 3820/85/EGK rendeletben szereplő, a nem menetrend szerinti nemzetközi és belföldi személyfuvarozásban a vezetési időre vonatkozó rendelkezéseket továbbra is alkalmazni kell;
- (15) a Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie ezen irányelv végrehajtását és a tagállamokban ezen a területen bekövetkező fejlődést, és jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a rendelkezések végrehajtásáról és az éjszakai munkavégzésre vonatkozó szabályok következményeiről;
- (16) biztosítani kell, hogy a körülményektől függően a tagállamoknak vagy a szociális partnereknek legyen lehetősége arra, hogy az általuk elfogadott módon eltérjenek bizonyos rendelkezésektől. Általános szabályként eltérés esetén az érintett munkavállalóknak kompenzációs pihenőidőt kell biztosítani,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Cél

Ennek az irányelvnek az a célja, hogy a munkaidő szervezésével kapcsolatban minimumkövetelményeket állapítson meg a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek egészségének védelme és biztonságának javítása céljából, illetve hogy fokozza a közúti közlekedés biztonságát és összehangolja a versenyfeltételeket.

2. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv a tagállamokban székhellyel rendelkező, a 3820/85/EGK rendelet vagy annak hiányában az AETR-megállapodás hatálya alá tartozó közúti fuvarozásban részt vevő vállalkozások által foglalkoztatott utazó munkavállalókra vonatkozik.

A következő albekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül ezt az irányelvet az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőkre 2009. március 23-tól kell alkalmazni.

Legkésőbb e határidő előtt két évvel a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Ez a jelentés a közúti közlekedés biztonsága, a versenyfeltételek, a foglalkoztatás szerkezete, valamint a szociális vonatkozások tekintetében vizsgálja annak következményeit, hogy az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők ki vannak zárva ennek az irányelvnek a hatálya alól. Az egyes tagállamokban figyelembe kell venni a fuvarozási ágazat szerkezete és a közúti fuvarozási szakmában dolgozók munkakörülményei tekintetében fennálló körülményeket. E jelentés alapján a Bizottság javaslatot terjeszt elő, amelynek célja adott esetben:

- az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőknek az irányelv hatálya alá történő bevonása körülményeinek megállapítása bizonyos önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők tekintetében, akik más tagállamokban nem folytatnak közúti fuvarozási tevékenységet, és akikre objektív okok, például a perifériális elhelyezkedés, a nagy országon belüli távolságok és a különösen erős versenyhelyzet miatt helyi korlátozások vonatkoznak, vagy
- az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetőknek ezen irányelv hatálya alóli további kizárása.

(2) A 93/104/EK irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni az ennek az irányelvnek a hatálya alól kizárt utazó munkavállalókra.

(3) Amennyiben ez az irányelv különleges rendelkezéseket tartalmaz a közúti fuvarozási tevékenységet végző utazó munkavállalók tekintetében, akkor ezek a rendelkezések a 93/104/EK irányelv 14. cikkének értelmében elsőbbséget élveznek az említett irányelvben foglalt vonatkozó rendelkezésekkel szemben.

(4) Ez az irányelv kiegészíti a 3820/85/EGK rendelet és, ahol szükséges, az AETR-megállapodás rendelkezéseit, amelyek az ebben az irányelvben foglalt rendelkezésekkel szemben elsőbbséget élveznek.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „munkaidő”:

1. az utazó munkavállalók esetében: a munka kezdetétől a munka befejezéséig tartó idő, ami alatt a munkavállaló a munkahelyén tartózkodik, a munkaadó rendelkezésére áll, és ellátja feladatait, vagy tevékenységeit végzi, azaz:

- a közúti fuvarozási tevékenységre fordított teljes idő. Ezek a tevékenységek különösen a következők:

(i) vezetés;

(ii) be- és kirakodás;

(iii) segédkezés az utasok be- és kiszállásánál;

(iv) takarítás és műszaki karbantartás;

(v) minden egyéb, a gépjármű, a rakomány vagy az utasok biztonságának biztosítását vagy a folyamatban lévő fuvarozási tevékenységgel közvetlen összefüggésben lévő jogi vagy hatósági kötelezettségeknek való megfelelést célzó tevékenység, beleértve a be- és a kirakodás ellenőrzését, a rendőrségi, vámhatósági és bevándorlási hivatali közigazgatási formalitások elintézését stb.,

- azon időszakok, amelyek során az utazó munkavállaló idejével nem rendelkezik szabadon, és a munkahelyén tartózkodik, készen a szokásos munka felvételére, amikor a szolgálattal kapcsolatos bizonyos feladatokat is elvégez, különösen a be- és a kirakodásra történő várakozás időszaka, amikor azok várható időtartama előre nem ismert, azaz az indulás előtt vagy közvetlenül a szóban forgó időszak tényleges kezdetét megelőzően, vagy a szociális partnerek között tárgyalás útján kialakított általános feltételeknek, illetve a tagállamok jogszabályaiban rögzített feltételeknek megfelelően;

2. önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezetők esetében ugyanaz a meghatározás érvényes: a munka kezdetétől a munka végéig tartó időszak, amely során az önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezető a munkahelyén tartózkodik és az ügyfelek rendelkezésére áll, valamint a folyamatban lévő fuvarozási tevékenységgel nem összefüggő általános ügyviteli munka kivételével feladatait ellátja, illetve tevékenységeit végzi.

Az 5. cikkben említett szünetek, a 6. cikkben említett pihenőidők, továbbá a tagállamok azon jogszabályainak, illetve a szociális partnerek közötti azon megállapodásoknak a sérelme nélkül, amelyek kimondják, hogy ezeket az időszakokat díjazással kell kompenzálni, illetve ezeket az időszakokat korlátozni kell, az e cikk b) pontjában említett készenléti idő nem része a munkaidőnek;

b) „készenléti idő”:

- a szünettel és a pihenőidővel kapcsolatos időszakokon kívüli olyan időszak, amelynek során az utazó munkavállalónak nem kell a munkahelyén maradnia, de készenléti állapotban kell állnia, hogy jelentkezni tudjon a gépjárművezetés megkezdésére vagy folytatására, vagy egyéb munka elvégzésére vonatkozó bármely hívásra. A készenléti időbe különösen azok az időszakok tartoznak bele, amelyek során az utazó munkavállaló a komp vagy vonat által szállított járművet kíséri, illetve a határokon töltött és a közlekedési tilalmak miatti várakozási idők.

Ezeket az időszakokat és előrelátható időtartamukat az utazó munkavállalónak előre ismernie kell, azaz az indulás előtt vagy közvetlenül a szóban forgó időszak tényleges kezdetét megelőzően, vagy a szociális partnerek között tárgyalás útján kialakított általános feltételeknek, illetve a tagállamok hatályos jogszabályaiban rögzített feltételeknek megfelelően,

- olyan utazó munkavállalók esetében, akik a vezetés során váltják egymást, az utazás során a gépjárművezető mellett vagy a fekvőhelyen eltöltött idő;

c) „munkahely”:

- a vállalkozás, amely számára a közúti fuvarozási tevékenységet végző személy fuvarozási tevékenységet végez, központi telephelye a vállalkozás további telephelyeivel együtt, függetlenül attól, hogy azok a székhellyel vagy a központi telephellyel azonos helyen található-e vagy sem,
- az a jármű, amelyet a személy a közúti fuvarozási tevékenység végzéséhez feladatai teljesítése során használ,
- bármely egyéb hely, ahol a fuvarozással kapcsolatos tevékenységeket végzik;

- d) „utazó munkavállaló”: minden munkavállaló, a gyakornokokat és tanulókat is beleértve, aki harmadik fél vagy saját számlájára közúti személyszállítási vagy áru fuvarozási szolgáltatásokat végző vállalkozás szolgálatában közúti fuvarozási tevékenységet végez;

- e) „önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezető”: minden olyan személy, aki a közösségi jogszabályok értelmében közösségi engedély vagy bármely egyéb szakmai engedély alapján foglalkozásszerűen személyek szállítását vagy áruk

közúti fuvarozását végzi harmadik fél számlájára vagy, aki jogosult a saját számlájára munkát vállalni, és aki nem kötődik munkaadóhoz sem munkaszerződéssel, sem egyéb munkavégzésre irányuló, alá-, fölrendeltségen alapuló jogviszony formájában, aki szabadon szervezheti a vonatkozó munkatevékenységeket, akinek a jövedelme közvetlenül a megtermelt nyereségtől függ, és akinek megvan az a szabadsága, hogy egyénileg vagy más önálló vállalkozó gépjárművezetőkkel történő együttműködés keretein belül több ügyféllel is üzleti kapcsolatot tartson fenn.

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában azokra a gépjárművezetőkre, akik nem felelnek meg ezeknek a feltételeknek, ugyanazon kötelezettségek és ugyanazon jogok vonatkoznak, mint amelyeket ez az irányelv az utazó munkavállalók tekintetében előír;

- f) „közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek”: valamennyi utazó munkavállaló vagy önálló vállalkozói tevékenységet folytató gépjárművezető, aki ilyen tevékenységet végez;
- g) „hét”: hétfő 00:00 órától vasárnap 24:00 óráig terjedő időszak;
- h) „éjszakai idő”: a nemzeti jogszabályok által meghatározott, legalább négyórás időszak 00:00 és 07:00 óra között;
- i) „éjszakai munka”: az éjszakai időben végzett minden munka.

4. cikk

Maximális heti munkaidő

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy:

- a) a heti átlagos munkaidő a 48 órát ne haladja meg. A maximális heti munkaidő csak akkor hosszabbítható meg 60 órára, ha az négy hónap átlagában nem haladja meg a heti 48 órát. A 3820/85/EGK rendelet 6. cikke (1) bekezdésének negyedik és ötödik albekezdése, illetve szükség esetében az AETR-megállapodás 6. cikke (1) bekezdésének negyedik albekezdése elsőbbséget élvez ennek az irányelvnek a rendelkezéseivel szemben, amennyiben az érintett gépjárművezetők munkaideje négy hónap átlagában a heti 48 órát nem haladja meg;
- b) a több munkaadónál ledolgozott munkaidő összeadódik. A munkaadó írásban elszámolást kér az utazó munkavállalótól a más munkaadónál töltött munkaidőről. Az utazó munkavállaló ezeket az adatokat írásban közli.

5. cikk

Szünetek

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3820/85/EGK rendelet vagy annak hiányában az AETR-megállapodás által biztosított védelem szintjének sérelme nélkül, a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek, a 2. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, semmilyen körülmények között ne dolgozzanak szünet nélkül folyamatosan hat óránál többet. Amennyiben a teljes munkaidő hat és kilenc óra közötti, azt legalább 30 perces szünettel, amennyiben pedig meghaladja a kilenc órát, legalább 45 perces szünettel kell megszakítani.

(2) A szünetek egyenként legalább 15 perces időszakokra feloszthatók.

6. cikk

Pihenőidő

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a gyakornokokra és a tanulóokra a 3820/85/EGK rendelet vagy annak hiányában az AETR-megállapodás értelmében ugyanazok a rendelkezések vonatkoznak a pihenőidő tekintetében, mint a többi utazó munkavállalóra.

7. cikk

Éjszakai munkavégzés

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy:

- amennyiben éjszakai munkavégzésre kerül sor, a napi munkaidő a 10 órát egyetlen 24 órás időszakban se haladja meg,
- az éjszakai munkavégzés után a nemzeti jogszabályok vagy kollektív szerződések, a szociális partnerek közti megállapodások, illetve a nemzeti gyakorlat szerinti ellentételezés jár, azzal a feltétellel, hogy ez az ellentételezés a közúti közlekedés biztonságát nem veszélyezteti.

(2) A Bizottság a 13. cikk (2) bekezdésével összhangban összeállított jelentésének keretében 2007. március 23-ig értékeli a fenti (1) bekezdésben meghatározott rendelkezések hatásait. Amennyiben szükséges, a Bizottság a jelentéssel együtt megfelelő javaslatokat terjeszt elő.

(3) A Bizottság a hivatásos gépkocsivezetők – az éjszakai munkát végzőket is beleértve – képzésével kapcsolatos és a képzés általános elveit meghatározó rendelkezéseket tartalmazó irányelvjavaslatot terjeszt elő.

8. cikk

Eltérések

(1) A 4. és a 7. cikktől objektív, technikai okokból vagy munkaszervezési okokból történő eltérések a kollektív szerződések vagy a szociális partnerek közötti megállapodás, illetve, amennyiben ez nem lehetséges, törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések útján fogadhatók el, feltéve, hogy az érintett munkaadók és a munkavállalók képviselőivel konzultációt folytatnak és erőfeszítéseket tesznek a szociális párbeszéd vonatkozó formáinak elősegítésére.

(2) A 4. cikktől való eltérési lehetőség nem terjedhet ki arra, hogy a negyvennyolc órás átlagos maximális heti munkaidő számításához használt referencia-időszakot hat hónapot meghaladó időtartamban állapítsák meg.

9. cikk

Tájékoztatás és nyilvántartás

A tagállamok biztosítják, hogy:

- a) az utazó munkavállalók tájékoztatást kapjanak a vonatkozó nemzeti előírásokról, a vállalkozás belső szabályzatáról és a szociális partnerek között létrejött megállapodásokról, különösen a kollektív szerződésekről és bármely vállalati megállapodásról, amelyet ennek az irányelvnek az alapján kötöttek, a

munkaadónak a munkavállalóval szembeni, a szerződés, illetve a munkaviszony feltételeire vonatkozó tájékoztatási kötelezettségéről szóló, 1991. október 14-i 91/533/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseinek sérelme nélkül;

- b) a 2. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, a közúti fuvarozási tevékenységet végző személyek munkaidejéről nyilvántartást vezessenek. A nyilvántartást legalább a szóban forgó időszakot követő két évig kell megőrizni. A munkaadó felelős az utazó munkavállalók munkaidejének nyilvántartásáért. A munkaadók kérésre átadják az utazó munkavállalóknak a ledolgozott munkaórák számáról szóló nyilvántartás egy példányát.

10. cikk

Kedvezőbb rendelkezések

Ez az irányelv nem sérti a tagállamok azon jogát, hogy a közúti fuvarozásban utazó tevékenységet végző személyek egészsége és biztonsága védelmének szempontjából kedvezőbb törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzanak vagy vezessenek be, illetve azon jogukat, hogy elősegítsék vagy engedélyezzék az utazó munkavállalók egészségének és biztonságának védelme szempontjából kedvezőbb kollektív szerződések, illetve szociális partnerek között létrejött kedvezőbb megállapodások alkalmazását. Ennek az irányelvnek a végrehajtása nem képez jogalapot a 2. cikk (1) bekezdésében említett munkavállalók számára biztosított védelem általános szintjének csökkentésére.

11. cikk

Szankciók

A tagállamok kialakítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogszabályaik megsértése esetén alkalmazandó szankciórendszer, és megtesznek minden szükséges intézkedést a szankciók alkalmazásának biztosítására. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

12. cikk

Harmadik országokkal folytatott tárgyalások

Ennek az irányelvnek a hatálybalépését követően a Közösség tárgyalásokat kezd az érintett harmadik országokkal, az ebben az irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű szabályoknak a harmadik országban székhellyel rendelkező vállalkozások által foglalkoztatott utazó munkavállalók tekintetében történő alkalmazása érdekében.

13. cikk

Jelentések

(1) A tagállamok két évente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak ennek az irányelvnek a végrehajtásáról, a jelentésben feltüntetve a szociális partnerek álláspontját. A jelentésnek legkésőbb a szóban forgó két éves időszak lejártát követő szeptember 30-ig kell megérkeznie a Bizottsághoz. A két éves időszak megegyezik a 3820/85/EGK rendelet 16. cikkének (2) bekezdése szerinti időszakkal.

⁽¹⁾ HL L 288., 1991.10.18., 32. o.

(2) A Bizottság kétévenként jelentést készít ennek az irányelvnek a tagállamok általi végrehajtásáról és az adott területen bekövetkezett fejlődésről. A Bizottság eljuttatja ezt a jelentést az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához.

14. cikk

Záró rendelkezések

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2005. március 23-tól megfeleljenek, illetve gondoskodnak arról, hogy a szociális partnerek az említett időpontig megállapodás útján meg hozzák a szükséges intézkedéseket; a tagállamoknak minden szükséges lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy folyamatosan lehetővé tegyék az ebben az irányelvben előírt eredmények biztosítását.

Amikor a tagállamok elfogadják az első albekezdés szerinti intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak vagy fogadnak el.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az utazó munkavállalókat foglalkoztató áruküldők, szállítmányozók, fővállalkozók, alvállalkozók és vállalkozások betartsák az ebben az irányelvben szereplő vonatkozó rendelkezéseket.

15. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

16. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2002. március 11-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

P. COX

a Tanács részéről

az elnök

J. PIQUÉ I CAMPS